

SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010.

Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2026. gada 28. aprīlī

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Anita Rodiņa, tiesneši Veronika Krūmiņa un Mārtiņš Mits, kolēģijas sēdē izskatījusi pieteikuma iesniedzēja [..] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 53/2026),

konstatēja:

1. No pieteikuma secināms, ka Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Darba likuma 112.¹ panta otro daļu (turpmāk – apstrīdētā norma) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 91. un 92. pantam.

2. Darba likuma 112.¹ panta otrā daļa nosaka: “Ja uzteikumu uz otras puses darba līgumā norādīto adresi nosūta ierakstītā pasta sūtījumā, uzteikums uzskatāms par saņemtu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. Uzteikums uzskatāms par saņemtu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā arī tad, ja otra puse uzteikumu faktiski saņēmusi agrāk. Prezumpciju, ka uzteikums ir saņemts septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā, saņēmējs var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no adresāta gribas bijuši par šķērslī uzteikuma saņemšanai norādītajā adresē. Ja rodas domstarpības, pusei, kas sūtījusi uzteikumu ierakstītā pasta sūtījumā, ir pienākums pierādīt, ka uzteikums ir nosūtīts.”

3. Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa noteic, ka konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē ietvertās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka

juridiska spēka tiesību normai. Savukārt minētā panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā šādu uzskatu pamatot.

Personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja, pirmkārt, personai Satversmē ir ietvertas konkrētas pamattiesības, proti, apstrīdētā norma ietilpst konkrēto pamattiesību tvērumā; un, otrkārt, tieši apstrīdētā norma aizskar personai Satversmē ietvertās pamattiesības (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2024. gada 24. janvāra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2023-36-05 5. punktu*). Ir jāpastāv tiešai saiknei starp personu un pieteikumā apstrīdēto tiesību normu.

No pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka darba devējs 2024. gada 26. jūnijā uzteica darba līgumu Pieteikuma iesniedzējam un uzteikumu nosūtīja ierakstītā pasta sūtījumā. Pieteikuma iesniedzējs cēla prasību tiesā pret darba devēju par atjaunošanu darbā un vidējās izpeļņas piedziņu, jo par uzteikumu viņš uzzināja tikai 2025. gada 9. septembrī. Tiesa izbeidza tiesvedību, jo atbilstoši apstrīdētajā normā ietvertajai prezumpcijai uzteikums tika saņemts septītajā dienā pēc nodošanas pastā. Tādējādi tika konstatēts, ka Pieteikuma iesniedzējs bija nokavējis viena mēneša termiņu prasības celšanai. Apelācijas instances tiesa, norādot, ka apstrīdētajā normā ietvertā prezumpcija nav atspēkota, šo lēmumu atstāja negrozītu. Savukārt Senāts atteica pieņemt Pieteikuma iesniedzēja blakus sūdzību par apelācijas instances tiesas lēmumu.

Pieteikuma iesniedzēja ieskatā apstrīdētā norma aizskar viņa Satversmes 92. pantā ietvertās tiesības uz taisnīgu tiesu, jo tiesas neņēma vērā apstākļus, kādēļ uzteikums netika saņemts savlaicīgi. Tāpat apstrīdētā norma pārkāpj Satversmes 91. panta pirmajā teikumā ietverto tiesiskās vienlīdzības principu, jo apstrīdētajā normā ietvertā prezumpcija ir labvēlīgāka darba devējam, savukārt darbiniekam tiek uzlikta nesamērīga pierādīšanas nasta šādas prezumpcijas atspēkošanai.

Kolēģija secina, ka tiesas ir vērtējušas Pieteikuma iesniedzēja situāciju, tostarp, vai Pieteikuma iesniedzējs ir norādījis uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērslī uzteikuma saņemšanai norādītajā adresē. Vērtējot Pieteikuma iesniedzēja situāciju, tiesas secināja, ka Pieteikuma iesniedzējs uz šādiem apstākļiem nav norādījis.

Pieteikuma iesniedzēja apsvērumi par apstrīdētās normas neatbilstību Satversmes 91. un 92. pantam pēc būtības ir saistīti ar to, ka viņš nepiekrīt tam, kā konkrētajā situācijā ir tikusi interpretēta un piemērota apstrīdētā norma. Proti, viņš iebilst tiesu vērtējumam par apstrīdētajā normā ietvertās prezumpcijas piemērošanu konkrētajos apstākļos. Tomēr Satversmes tiesa nepārvērtē tiesību normu interpretācijas un piemērošanas jautājumus (*sk., piemēram, Satversmes*

tiesas 2017. gada 17. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2017-01-01 11. punktu). Tādējādi pieteikumā nav pamatots, ka pamattiesību aizskārumu Pieteikuma iesniedzējam rada tieši apstrīdētā norma, nevis tās piemērošana konkrētajā situācijā.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [..] pieteikuma (pieteikums Nr. 53/2026).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Anita Rodiņa